

indgåede aftaler. Men desværre er der i den ellevte time opstået problemer, som i hvert fald indtil videre har blokeret forhandlingerne i Selvstyrekommissionen. Bag kulisserne er det lykkedes for forskellige kræfter at skabe så megen tvivl om såvel definitionerne af begreberne som de grønlandske intentioner bag aftalen, at de har fået blokeret hele processen. Jeg vil gerne bruge denne lejlighed til at opfordre til, at vi, der indgik aftalen, nu står sammen og afslutter den i den ånd, den blev indgået i.

Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at garantere vore danske venner og samarbejdspartnere, at vi ingen ønsker har om at bruge denne nye lov på nogen anden måde end i den ånd, den er skabt i. Selve Selvstyrekommissionen er jo netop et udtryk for, at vi i Grønland fortsat ønsker et fredeligt og værdigt samarbejde med Danmark. De, der står tvivl om det, har intet forstået af den grønlandske politiske virkelighed i disse år.

Lad mig i denne sammenhæng også slå fast, at skulle der opstå tvivl om aftalens ord, f.eks. med hensyn til definitionen af begrebet det offentliges indtægter fra råstofaktiviteten i Grønland, har vi allerede en klar rettesnor at gå efter, nemlig loven om mineralske råstoffer i Grønland, som Folketinget vedtog allerede for 9 år siden. Denne lov og de tilhørende bekendtgørelser beskriver ganske klart, hvad begrebet det offentliges indtægter dækker over, og der er således ingen grund til det fuldstændig unødvendige ophold i forhandlingerne om Grønlands fremtid, som desværre er situationen lige nu. Selvstyrekommissionen har gjort sit arbejde færdigt, lovforslaget skal blot renskrives og forelægges opdragsgiverne, nemlig den grønlandske landsstyreformand og den danske statsminister, ved først givne lejlighed.

Der er som tidligere nævnt indgået nødvendige kompromiser for at kunne nå så vidt, specielt hvad angår den manglende udvidelse af Grønlands udenrigspolitiske kompetence. Men sådan er det jo med alle kompromiser. Man kan ikke være tilfreds med alle detaljer i en indgået aftale, det tror jeg at i hvert fald det ene af regeringspartierne vil nikke genkendende til. Men et godt kompromis er og bliver en langt mere dynamisk faktor for enhver samfundsudvikling end en gold og fastlåst konflikt, især når det er baseret på en så bred enighed, som vi har her.

Derfor er min opfordring ganske simpelt at følge de andre gode eksempler, som dette finanslovsforslag indeholder om samarbejde mel-

lem Grønland og Danmark, og få selvstyreloven gjort til konkret virkelighed så hurtigt som muligt. Jeg skal derfor anmode regeringen og landsstyret om at udvirke, at Selvstyrekommissionen færdiggør sit arbejde på grundlag af de hidtil indgåede kompromiser og de hidtil indgåede aftaler mellem danske og grønlandske politikere. Det vil igen være et eksempel til efterlevelse, hvis vi endnu en gang formår at bevæge os hen mod grønlandsk selvstændighed uden at slå skår i det grønlandske og det danske folks relationer til hinanden.

Med tiden ønsker vi, at den nye selvstyrelov skal afløse den hjemmestyrelov, som nu er ved at være forældet, set i lyset af de kolossale forandringer, der er ved at bryde igennem i det arktiske område, og som vil ændre vores livsvilkår for altid.

Kl. 19:22

Det er den fremtid, vi er i gang med at forberede os på, både på det forfatningsmæssige, det økonomiske og det udenrigspolitiske område, og det er en proces, der hverken kan, skal eller bør stoppes. Alene klimaændringerne i Arktis er nok til, at enhver kan se, at fremtiden er over os med uanede konsekvenser.

Derfor vil jeg også slutte dette indlæg med at vende tilbage til et enkelt, men tungt kritikpunkt mod det finanslovsforslag, vi her behandler, nemlig den arktiske forskning. Vi fra den nordatlantiske gruppe har igen og igen i de sidste 5 års finanslovsforhandlinger råbt for døve øren om behovet for en helt anderledes dansk indsats i forskningen i Arktis. Vi har opfordret til en storstilet dansk indsats og til at støtte udviklingen af viden, f.eks. gennem det fællearktiske universitets initiativ, kaldet New Arctic, der pågår hos alle andre relevante aktører i det arktiske område, men forgæves.

I december sidste år samlede vi de herværende ambassadører fra de arktiske lande med USA og Rusland i spidsen til konference her i Tinget, så de kunne påpege, hvad fremtiden i det arktiske område indebærer, både for udviklingen og for sikkerheden. Det var den nordatlantiske gruppe i Folketinget, der var vært ved denne konference, og måske har den hjulpet lidt. I hvert fald er vores land nu blevet den store showcase i den danske indsats i klimadebatten, og regeringen bringer gang på gang fornemme udenlandske gæster til isbreen, så vi med glæde kan få lov til at beværte dem med grønlandske pindemadder, mens fotografierne tager billeder af alt andet end de grønlandske borgere, som